

*Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam:
Kto wierzy, ma życie wieczne.
(J 6,47)*

Celebracja Nadziei

Sobota, 30 października 2021

W dniu dzisiejszym dziękujemy i łączymy się z Siostrami Miłosierdzia, które odeszły od nas od ostatniego Konwentu Generalnego 2015. Są one w naszych sercach, zwłaszcza te Siostry, które zmarły z powodu wirusa Covid-19, często podczas służby Ubogim. Pamiętamy również o Siostrze Kathleen.

Wiemy, że towarzyszą nam one w inny sposób. „*Śmierć nie kładzie kresu tej siostrzanej miłości*” (K. 35c).

Pamiętamy, jak bardzo były one oddane Bogu w Zgromadzeniu oraz wszystkim, którym tak wspaniało-myślnie i z radością służyły.

Przez chrzest Bóg na nowo nas zrodził, obdarzając nas nadzieją na życie z Nim. Obiecuje nam niekończące się szczęście.

„Niech będzie błogosławiony Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa. On w swoim wielkim miłosierdziu przez powstanie z martwych Jezusa Chrystusa na nowo zrodził nas do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego, i niewiedzącego, które jest zachowane dla was w niebie. Wy bowiem jesteście przez wiarę strzeżeni mocą Bożą dla zbawienia, gotowego objawić się w czasie ostatecznym. Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń (...) Wy, choć nie widzieliście, miłujecie Go; wy w Niego teraz, choć nie widzicie, przecież wierzycie, a ucieszycie się radością niewymowną i pełną chwały wtedy, gdy osiągniecie cel waszej wiary – zbawienie dusz” (1 P 1, 3-6, 8-9).

JUBILATE DEO OMNIS TERRA,
SERVITE DOMINO IN LAETITIA.
ALLELUIA, ALLELUIA IN LAETITIA,
ALLELUIA, ALLELUIA IN LAETITIA!

Św. Wincenty zalecał Siostrze, by już na ziemi nieustannie żyły ufnością pokładaną w Bogu.

„Uwierz, że największym darem, jaki możesz Mu ofiarować, jest twoje serce” (SVP XI, 184). „Wielbię Boga za to, że byłaś Pani tak posłuszna Jego świętej woli, i proszę Go, żebyśmy oboje, Ty i ja, mieli z Nim i w Nim to samo pragnienie, bo jest to przedsmak raju” (SVP I, 118).

CONFITEMINI DOMINO,
QUONIAM BONUS !
CONFITEMINI DOMINO,
ALLELUIA !

Św. Ludwika zachęcała Siostry, aby zachowały czujność i były gotowe na dzień, w którym przyjdzie Pan:

„Śmierć przychodzi tak szybko, iż wydaje mi się, drogie Siostry, że zawsze winniśmy mieć przed oczyma oczekiwanie na naszą kolej, abyśmy dobrze przeżyły resztę naszych dni, według najświętszej woli Boga” (Pisma, 272).

CONFITEMINI DOMINO,
QUONIAM BONUS !
CONFITEMINI DOMINO,
ALLELUIA !

W początkach Zgromadzenia nasi Założyciele zachęcali Siostry, by dzieliły się swymi myślami na temat cnót Sióstr, które odeszły do Boga. Jedna z nich powiedziała: „*Rozmawiamy o przymiotach naszych zmarłych Sióstr, aby uwielbić Boga za łaski, których w swej dobroci im udzielił oraz by odważnie starać się o wytrwanie w powołaniu*” (SVP IX, 169).

Posłuchajmy kilku fragmentów z konferencji...

O cnotach Małgorzaty Naseau: „*Była bardzo pokorna i uległa (...) Była też bardzo cierpliwa i nigdy się nie użalała. Wszyscy ją lubili, ponieważ nie było w niej nic niesympatycznego*” (SVP IX, 75-76).

Muzyka

O cnotach Joanny Dalmagne: „*Była bardzo serdeczna (...) niezmiernie cierpliwa i zdana na wolę Bożą (...) Odznaczała się też wielką roztropnością w mówieniu, uległością i ustepliwością wobec bliźniego*”. Św. Wincenty zawołał: „*Och, proszę Sióstr, ileż cnót dostrzegamy! Doprawdy, mieliśmy w tej Siostrze wielki skarb...*” (SVP IX, 178, 171, 175, 169).

Muzyka

O cnotach Barbary Angiboust: „*Tak bardzo kochała współsiostry, że troszczyła się o dokładne zachowanie reguł przez każdą z nas*” (SVP X, 617).

Muzyka

Odnosnie cnót św. Ludwiki, św. Wincenty powiedział: „*Jest to obraz, jaki mamy i na który powinnyście patrzeć jak na pierwowzór. Ma on was inspirować do takiego samego postępowania: do starania się o taką samą pokorę, o taką samą miłość, o taką samą wyrozumiałość i taką samą stałość w całym waszym postępowaniu. Ma on wam przypominać, jak ona we wszystkich sprawach poddawała się Bożemu kierownictwu; jak w swych poczynaniach chciała brać przykład z naszego Pana (...) Patrzenie, jakież to obraz! A jak z niego skorzystacie, drogie Siostry? Właśnie starając się kształtować swoje życie na wzór jej życia*” (SVP X, 667-668).

LAUDATE DOMINUM,
LAUDATE DOMINUM
OMNES GENTES
ALLELUIA ! (BIS)

Wszystkie Siostry, które dzisiaj wspominamy, które znałyśmy i kochałyśmy, żyły wiarą, dały świadectwo miłości do Pana, Ubogich, Zgromadzenia.

Możemy w chwili ciszy przypomnieć sobie ich cnoty.

A teraz posłuchajmy, co zostało powiedziane o Siostrze Kathleen:

„Była blisko każdej z nas, uśmiechnięta i bardzo uważna, gdy ją spotykałyśmy. Dawała świadectwo ufności, głębokiej wiary w Boga, powierzając się Opatrzności Bożej. Nie skarżyła się w chorobie i żyła nadzieją”.

**Bless the Lord, my soul,
and bless God's holy name.
Bless the Lord, my soul,
who leads me into life.**

Przywołajmy również w pamięci św. Elżbietę Annę Seton, w 200. rocznicę jej śmierci. Elżbieta Anna przez całe życie przygotowywała się do wieczności, kochając, służąc i wychwalając Boga swymi czynami, zawsze zwracając się ku Niemu obecnemu w Niebie i w drugim człowieku.

Ufała Bogu i Jego miłosierdziu, czuwała nad swoją duszą. Mówiła: *„Czuwaj, a będziesz przygotowana nie tylko do Komunii na tej ziemi, ale również do Twojej komunii w wieczności”* (Pisma II, 776).

„Ten świat przemija – WIECZNOŚĆ! Ten głos powinien być słyszany wszędzie. Wieczność! Tylko Jego kochać i służyć Mu... Temu, który powinien być kochany i któremu na wieki powinniśmy służyć, i który powinien być wychwalany w Niebie” (Pisma IIIa, 523).

FR/ Jésus le Christ, lumière intérieure,
ne laisse pas mes ténèbres me parler.
Jésus le Christ, lumière intérieure,
donne-moi d'accueillir ton amour.

EN/ Lord Jesus Christ, your light shines within us.
Let not my doubts nor my darkness speak to me.
Lord Jesus Christ, your light shines within us.
Let my heart always welcome your love.

ES/ Cristo Jesús, oh fuego que abrasa,
que las tinieblas en mí no tengan voz.
Cristo Jesús, disipa mis sombras.
Y que en mí solo hable tu Amor.

PT/ Senhor Jesus, tu és luz do mundo:
dissipa as trevas que me querem falar.
Senhor Jesus, és luz na minha alma:
saiba eu acolher o teu amor.

PL/ Jezu, Tyś jest światłością mej duszy.
Niech ciemność ma nie przemawia do mnie już.
Jezu, Tyś jest światłością mej duszy.
Daj mi moc przyjąć dziś miłość Twą.

A teraz przywołajmy w pamięci wszystkich, którzy cierpią dzisiaj z powodu przemocy, choroby, pandemii i powiększającej się na całym świecie nędzy.

Módlmy się za nich i z nimi, zachowajmy nadzieję:

„Rzekł do niej Jezus: «Brat twój zmartwychwstał». Rzekła Marta do Niego: «Wiem, że zmartwychwstanie w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym». Rzekł do niej Jezus: «Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto we Mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. Każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Wierzysz w to?»” (J 11, 23-26)

Maryjo, Matko nadziei, bądź z nami na naszych drogach!
Naucz nas głosić Boga żywego;
pomóż nam dawać świadectwo Jezusowi, jednemu Zbawcy;
spraw, byśmy służyli bliźniemu,
otwierali się na potrzebujących,
wprowadzali pokój, z zapałem budowali świat bardziej sprawiedliwy,
wstawiaj się za nami, którzy działamy w historii,
pewni, że plan Ojca się wypełni.

Jutrzeńko nowego świata,
okaż się Matką nadziei
i czuwaj nad nami!
Czuwaj nad Kościołem:
niech będzie odzwierciedleniem Ewan-
gelii; niech będzie autentycznym
miejscem komunii,
niech żyje swoją misją głoszenia,
celebrowania i służenia
Ewangelii nadziei
dla pokoju i radości wszystkich.

Na podstawie modlitwy św. Jana Pawła II

Salve, Regina, mater misericordiae;
vita, dulcedo et spes nostra, salve.
Ad te clamamus, exsules filii Evae,
ad te suspiramus, gementes et flentes
in hac lacrimarum valle.
Eia ergo, advocata nostra,
illos tuos misericordes oculos ad nos converte.
Et Jesum, benedictum fructum ventris tui,
nobis post hoc exilium ostende.
O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria!